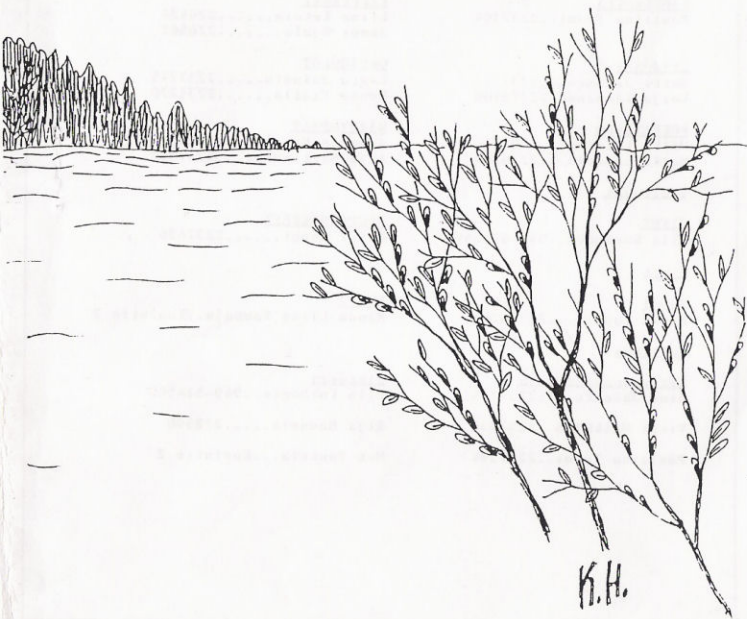
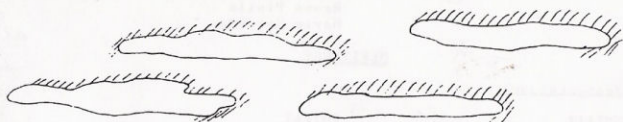

Reimari 2/96

Reimarin osoite:
Kolon punainen postilaatikko

Julkaisija:
Partiolippukunta Merituuli ry.

Painos:
120kpl.

Toimitus:
Johanna Hakala
KatiHernesniemi
Pauliina Tuomi
Saija Vanhala

Avustajat:
Laura Jalasto
Simo Jalasto
Ulla Korhonen
Milka Latipää
Henna Pisilä
Maria Saarela

MERITUULI

Sudenpentulaumot

HUMMERIT
Taina Jalasto...2237745

KOTKAT
Miia Lindström....2236204
Sonja Siponen.....2231867

Vartioli

KAUHKOPILA
Pauliina Tuomi...2237394

KILPPARIT
Liisa Ketola.....226424
Jenni Ojala.....226567

LEIJONAT
Antti Jalasto...2237745
Veiho Väisänen...223108

ORVIHOLOT
Laura Jalasto.....2237745
Henna Pisilä.....2231770

POKRATAPUM
Milka Latipää....22749
Maria Saarela...2236547

WAHTOPÄÄT
Johanna Hakala....2238135
Arja Martinmäki...2237953

Vaeltaajat

CIETU
Ulla Korhonen..949-514560

SUOPÄRHÖKKEET
Päivi Loppi.....2237626

Vjnni

VJN 1
Päivi Loppi....2237626

VJN 2
Minna-Liisa Vanhala..Koulutie 2

Hallitus

Lippukunnanjohtaja
Simo Jalasto....2237745

Sihtööri
Ulla Korhonen..949-514560

Virpi Heikkilä..2237036

Eija Mämmelä.....222590

Pauliina Tuomi..2237394

M-L Vanhala...Koulutie 2

MYSSYJEN I

Talven sella on taas taittunut. Levät loittaa ja kesäkin tulee - hitaasti mutta varmasti. Partiotointia ei ole ollut onneksi talviunilla tai kokenut kevätväsymystä. Talana on monta mukavaa tapahtumaa, joita muistellaan toivottavasti hyvillä mielin.

Myssyjengi odottaa innolla kesää, niin kuin varmasti moni muukin. Kesällä meitä odottavat yhteisvelipukuntien kesäleirit: SIIVIRMA sekä Suomen Partiolaisten suurleiri LOISTO. Partiolainen on toki partiolainen muuallakin ja muulloinkin kuin vain koloilla tai retkillä ja leireillä. Tapahtumointi ei todellakaan ole in. Partiossa opittuja pikku nappi-työskentelyjä on kiva kokeilla omilla in pain ja luonnossasamoina ei valttamatta vaadi aina kolo vartta tuikeeseen. Joka tapauksessa kolille tasapuolisesti aurinkoisista, luonnollisista ja loistavasta kevättä ja kesää.

ROCKINUTTU OULU MÄTTÄ
15. 8. 2014

Kesä tulee, ja leirit.

Lähilippukuntien yhteisleiri SIKAVIRMA, on alkukesästä ja LOISTO suurleiri loppukesästä. Kolmantena leirinä on tänä vuonna Merikaupunki Messuilla oleva leiripaha, jonne kootaan taas paikalliset partiovoimat. Merikaupunki Messuilla tehtävänämme on huolehtia alueen siivoksesta viime vuotiseen tapaan, lisäksi alueelle pyritään rakentamaan toimiva partioleirin mallei, jossa asuu urheita partiolaisia normaalin leirin tapaan.

Partiotalven ollessa takana, voidaan vilkaista taaksepäin ja miettiä mitä olisi voinut olla toisin. Vartioid ja laumat toimivat, samoin vaeltajat omien uusien ohjelmien mukaan. Oli varmasti järkevää ottaa uudet ohjelmat kerralla käyttöön. Tänä talvena ei ole ollut mitään ongelmia sen suhteen. Yhdestä asiasta tahtoisin muistuttaa kuitenkin kaikkia vetäjiä, meillä on lippukunnassa varsin hyvää erikoisosaamista, käyttäkää sitä; ei kaikkea tarvitse tehdä itse. Usein on kiva oppia itsekin jotain uutta.

Seuratkaa myös kesällä Raahen Seudun partiopalstaa!

Hyvää kesää kaikille

MOSI

Maailman partioylijohtajan viimeinen viesti

Rakkaat partiolaiset

Jos olette nähneet näytelmän »Peter Pan», muistatte varmaan, miten merirosvopäällikkö aina valmisteli kuolinpuhettaan, koska hän pelkäsi, että kun hänen viime hetkensä koittaa, hänellä ei olisi aikaa puheensa pitämiseen. Minun laitani on lähes samalla tavalla ja niinpä, vaikka en olekaan tällä hetkellä kuolemaisillani, kuolen jonakin näistä päivistä ja haluan lähettää teille jäähyväisviestin erotessamme.

Muistakaa, että nämä sanat ovat viimeiset, jotka minulta saatte, joten ajatelkaa niitä.

Elämäni on ollut mitä onnellisin ja toivon, että teidän itse kunkin elämä myös olisi onnellinen.

Minä uskon, että Jumala on pannut meidät tänne hauskaan maailmaan elämään onnellisina ja iloitsemaan elämästä. Onnea ei voi tuoda sinulle rikkaus eikä myöskään urallasi menestyminen tai mukavuudenhalu. Ensi askel onneen on tämä: kasvata itsesi terveeksi ja voimakkaaksi pojaksi, niin että mieheksi vartuttuasi voit olla hyödyksi ja siten nauttia elämästä.

Luonnon tutkiminen osoittaa sinulle, miten runsaasti kauneutta ja ihmeellisiä asioita Jumala on maailmaan luonut sinun nautittavaksesi. Ole tyytyväinen osaasi ja käytä se parhaalla mahdollisella tavalla. Näe asioiden valoisat puolet synkkien asemasta.

Mutta oikea tie onneen on muiden ihmisten onnelliseksi tekeminen. Yritä jättää tämä maailma vähän parempana kuin sen löysit, ja kun tulee vuorosi kuolla, voit kuolla onnellisena tuntiessasi, että et ainakaan kokonaan ole aikaasi tuhlaannut, vaan olet tehnyt parhaasi. »Ole valmis» tällä tavalla elämään onnellisena ja kuolemaan onnellisena, pidä partiolupauksesi aina, silloinkin kun et enää ole poika, ja Jumala auttakoon sinua siinä.

Ystäväsi

(Löydetty Baden-Powellin asiapapereiden joukosta hänen kuoltuaan 8. 1. 1911)

GIFUJEN KARKAUSVAELLUS 24.-25.2.96 ELI TOISIN SANOEN MINIIIIIIITTOHAIKKI TASKUUN JA TAKAISIN

Kokenut hiihtäjä ja vaeltaja saattaa naurahtaa koko ajatukselle hiihtää Taskuun ja takas, mutta Gifut eivät ole tunnettuja kokeneita hiihtovaeltajia. Sitä paitsi hauskuus ei ole välttämättä verrattavissa reissun pituuteen...

Pienten alkusetvittelyjen jälkeen (kuten ahkion ja pulkan heittäytyminen hankalaksi) me seitsemän Gifua eli Jore, Arsi, Kääkkis, Mötsi, Milggis, Paukku ja Ulpu lähdimme matkaan suksimalla. Olimme varustautuneet kaiken varalta parilla pelastusköydellä ja muutamilla naskaleilla. Ulzun ja Milkan utukaiset "näkyä kaivolta kotiin" -puvut varmistivat myös osaltaan turvallisuutta. Sikäli mikäli kukaan ei kuitenkaan ollut edes lähellä hukkumista, sillä jäät kantoivat vallan mainiosti.

Reilun puolen matkan jälkeen pysähdyimme Smittiin lounastauolle. Lounas tehtiin tietysti notskilla. Riisi ja hieman tulinen suikalepaistikastike saivat kehuja maasta taivaisiin. Gifut eivät tunnetusti pidä kiirettä, joten vajaan parin tunnin kuluttua pysähdyksestä jatkoimme hyvillä mielin matkaa. Ahkio ja pulkka vaihtoivat vetojuhtaansa ja saaresta otettiin vielä pari pitkää karahkaa (kylläkin turhaan) raahattaviksi.

Matka kului rattoisasti, vaikkakin hieman hitaasti ja yhdellä jos toisella oli liikaa vaatetusta. Saavuttuamme määränpäähimme Taskuun pystytimme teltan moottorikelkka-

heppujen tuijottaessa muutaman metrin päässä. Meitä arveltiin välillä pilke silmäkulmassa Nasan vakoojiksi tai venäläisiksi. Kun telta oli onnellisesti pystyssä ja polttopuut oli roudattu sisään, testasimme Taskun majan mukavuutta. Majaa ei pahemmin imarreltu ja siirryimme lämpimähkön kaminateltan puolelle.

Yöllä kipinävuoroissa (tai ainakin Paukun ja Joren kipinässä) kaminan päällä tehdyt pakkipopcornit saavuttivat suurta ihastusta ja suurta suosiota. Vain Kääkkä ei jaksanut nostaa päätään saadakseen popcornoja. Yö sujui muutenkin rattoisasti edes RR-miehet (ei mitään tekemistä Rautatuukin kanssa) eivät uskaltaneet häiritsemään meitä. Kääkkä tosin valitti, ettei nukkunut tavalliseen tapaansa sikeästi kuin pikku possu.

Tulomatkalla sattui heti alkuun haaveri, kun Mötsi pamautti polvensa kiveen. Möde kesti kuitenkin kuin Gifu konsanaan ja hiihti lähes valittamatta loppuun saakka. Saimme kummastuneita ja ihailevia (ja kenties jotakin siltä väliltä olevia) katseita rinkkoinemme ja tavaroinemme muilta jäällä olevilta. Reissu oli onnistunut ja sen hauskuudesta todistivat myös Paukun "nauravat" sukset.

P.S Armo ja Pake kävivät tutkimusmatkalla kuun pinnalla, mutta eivät nähneet yhtään alienia.

P.P.S. Kääkkä epäili, että poliisi -setä oli myös yksi RR-miehistä.

P.P.P.S. Retkellä vallitsi "kaikki on yhteistä" -periaate myös ruoassa.

REVOLVERIIHAASTATTELU: KATI-KULTA KERTOO PARTIOTAIPALEESTAAN

Haastattelin tässä eräänä päivänä Kati Hernesniemeä alias Kääkkää eli Kääkkistä, jota toisinaan myös Kati-kullaksi kutsutaan. Kääkkiksen partiotaival alkoi syksyllä 1987, jolloin hänestä tuli pikku sudari. Hän kertoo tulleen partioon lähinnä luokkakavereidensa mukana. Kääkkis ei muista sudariajoilta paljoakaan, mutta mieleen juolahtaa ainakin PT-kisat. Siellä oli kuuma, aurinko paistoi lämpöisesti ja punainen kerrasto hiosti liikaa. Se täytyikin vähentää puskan piiloissa.

Vartiolaiseksi Kääkkä siirtyi syksyllä 1988 M/S Merikotkat.-vartioon, jota vetivät Suvi Suonsivu ja Mari Kurvinen. Vartioaikoina Merikotkat tekivät paljon retkiä etenkin Lännenrannalle. Vartiovuosien jälkeen v.1993 perustettiin maan mainio Gifut-vaeltajaryhmä, jonka toiminnassa Kääkkä on ollut ahkerasti alusta pitäen. Syksyllä-93 Kääkkis rupesi myös vetämään Papukaijat -laumaa Törmälän Sannan kanssa. "Hermoilla oli kysyntää varsinkin alussa, mutta kyllä lapset olivat ihaniakin", Kati tuumaa. Laumaa Kääkkä veti pari vuotta (toisen vuoden kysin). Sen jälkeen hän on tehnyt erinäisiä projektiluontoisia hommia.

Kysyessäni karneimpia partiokokemuksia, Kääkkä miettii kuumeisesti ja toteaa ajan kultaavan muistot. Lopuksi hän toteaa, että kai ne on sitte, kun joskus on ollut tosi poikki ja rättiväsynyt. Parhaita partiomuistoja on kuulemma vaikka kuinka paljon esim. Gifuretket ja jotku leirit, ja yleensäkin armoton meno. (vaikka Armo on ollut mukana) Partio on Katin mielestä tosi hyvä harrastus, jonka kautta on saanut roppakaupalla uusia kokemuksia, kuten ryöminyt korvia myöten umpihangessa lähes täysi-ikäisinä, telttailut erilaisissa olosuhteissa, ollut kotiorjana, leikkinyt Turtles-leikkiä kävelykadulla, , liftannut ja nukkunut suljetulla osastolla.

Kääkkä aikoo jatkaa partiointia tulevaisuudessa ainakin Gifuissa ensi vuoden ja sen jälkeen mahdollisuuksien mukaan. Hän toivoo, että kaukopartiointi esim. Gifujen osalta voisi jatkua esim. pikkuvaelluksilla. Siis että Gifut pitäisivät yhtä välillä, vaikka porukka hajonneekin opiskelemaan ympäri Suomea. Loppuun Kääkkis toteaa pontevasti: "Tottavie aina hengessä mukana; kerran partiolainen-aina partiolainen."

GIFUT MATKALLA MAINEESEEN...

...eli erätaito 2:lla Ranuan Litokairassa 12-14.4.1996. Oulun linja-autoasemalla me viisi elämyksenjanoista eräkokelasta odotimme innolla mita tuleman piti. Naureskelimme kurssin vähäiselle osallistujamäärälle: meitä tulisi olemaan kouluttajien riesana vaivaiset kaksitoista. No, todellisuus olikin sitten jotain ihan muuta...

Loppujen lopuksi paikalle ei sitten meidän lisäksemme muita ilmaantunutkaan, joten neljä ihan reilulta vaikuttavaa kouluttajamme toivottivat meidät iloisesti tervetulleiksi. Hyppäsimme bussiin ja suuntasimme matkamme kohti tuntematonta (joka myöhemmin sai nimen Litokaira). Matka taittui kuunnella kurssinjohtajamme lunteen Jaskan juttuja aiemmilta kursseilta.

Jo perjantai-iltana suunnistustaitomme joutui hieman kyseenalaiseksi. Meille lötitiin kouraan aivan ihmeelliset valkoiset laput, jotka olivat täynnä hassuja mustia viivoja, palloja ja vaikka mitä klemuroita. Mitä lie kennelkieltä ollutkaan, sillä vain opas koiramme osasi sitä tulkita. Kiinnitimme suksisiteet ja lähdimme hiihtelemaan haavamme vainuamaan suuntaan. Ja perille löydettiin vielä samana iltana.

Ensimmäinen uudelta haaskahtava kokeemus oli talvinen pakkaus tavallisessa "kesateltassa". Pakkasesta viisi, nukuimme ainakin melkein kuin pienet porssat, ja aamulla heräsimme pirteinä ja hyvin levänneinä notskipuuron keittoon. Kunnollinen aamiainen ulikin tarpeen, sillä edessä oli pitkä päivä.

Aurinkoinen ja lämmin saa oli mahtava lauantai ohjelmaan kuuluvia hiihtoretkeä varten. Heti alkuun valjastimme Paukun liikkeen energian ohkioon. Nautimme täysin siemauksin pohjoisen maiseman karusta kauneudesta, kantavasta hangesta sekä auriongon säteiden lämmöstä. Retken parhaimpana luontohavaintona jäi mieleen kaksi kiihtyneinänsillä tavoitettua haukanpesää.

Saavuttuamme takaisin leiripaikalle aloimme väsähtää nuotiolla illan herkkuaterttaa, sukalepataa. Siinä vierähti useampi tunti, ja knäkkäkin ennatti vedenhakumatalla upottaa jalkansa viereiseen jokeen, minkä johdosta sitten pysyttelikin hetken sisällä kampeillaan kuivatellen. Päivälliskulho tyhjennettiin niin ikään sisällä nälkäisen hiljaisuuden vallitessa.

Teoria oli vieras sana täällä kurssilla, eli yhtään oppituntia sanan varsinaisessa merkityksessä ei pidetty. Käytännön seassa saimme tarpeellista tietoa erilaisista kartoista ja retki-varusteista. Opetus oli taatusti tehokasta, sillä riitihan lähes jokaiselle oma kouluttaja.

Sunnuntaina suksimme takaisin tielle, mistä oma minibussimme noukki meidät kyytiin. Oulussa ravitsimme itseämme ja savunhajuisia olemuksiamme paikallisessa pizzeriassa ulos syömään lähteneiden perheiden kauhaksi. Pizzan syönnin lomassa puimme kurssin antimia ja sitykkeitä.

Yleinen mielipiteemme kurssista oli peikästään myönteinen. Sinänsä emme oppineet paljonkaan uutta, mutta kokemuksena retki jäi mieleen aivanlaatuisena ja vähän erilaisena. Se syytytti meissä ankaran suunnistus- ja vaailuskipinan, joten saa nähdä mitä syksyillä tapahtuu.

Mukana olivat siis seuraavat henkilöt:
ARMO, PAUKU, KAAKKA, JANNE & MEIKKIS

29Y:

PARTIO - GAALUP

Kysymykset:

1. Mitä tulee mieleen sanasta 'partio'?
2. Mitä mieltä olet partiolaisista?
3. Voisitko kuvitella olevasi partiolainen?

Sari Suvanto, 17, lukiolainen

1. "Mulle tulee semmoinen sininen puku mieleen, ja rihkka selässä ja ne solmut ja huivi kaulassa."
2. "Ei mulla ainakaan mitään niistä vastaan oo. Musta ois kiva rämpiä metsässä."
3. "Kyllä"

Jarkko Karvonen, 18, lukiolainen

1. "savu"
2. "tekohurskaita siivostelijöitä"
3. "voisin"

Laura kangas, 14, koululainen Lapista

1. "Pauliina-serkkuni"
2. "Parempi kai se on, että ne partiota harrastaa kuin jotain kaupungilla ryypäämistä."
3. "No voisinkin jos Muurolassa ois toimiva partio"

Ari Koskinen, 27, taksikuski

1. "Mukavaa makkarapaistoa ja yhdessäoloa"
2. "Reippaita nuoria ihmisiä"
3. "Tottavie!"

Sari, 29, kioskinmyyjä

1. "Semmosia, jotka tuolla metsässä käy"
2. "Kai ne on ihan hyödyllisiä"
3. "En ainakaan enää tässä iässä"

Marjatta, 45, asiakas

1. "Kilttien lasten leiri"
2. "Ihan hyviä. Omakkin lapset on ollu partiossa."
3. "En nyt enää"

SUDARI SIVU

Seuraavassa on tavut menneet pahoin sekaisin koeta, saatko ne järjestykseen

KA

KOH

ON

TA

HO

KE

MA

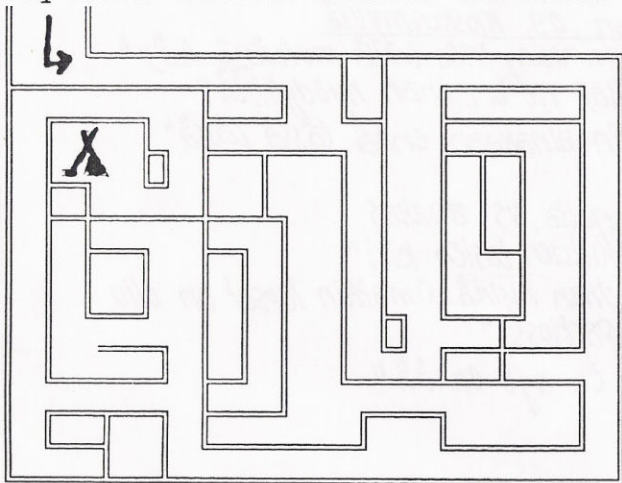
SI

VIR

KO

SÄ

Löytääkö sudari omalle teltalle

Olli Koskelan sanoja lainaten Partio-lehdestä.

Sinulle tuleva vartionjohtaja.

Oletteko koskaan ajatelleet, että vartionjohtaja on partiotoinnassa kaikkein tärkein johtaja? Sinä, joka olet vielä vartiolainen, toivottavasti haluat joskus olla vartionjohtaja. Vartionjohtajana toiminen on ehkä parasta mitä partio voi antaa.

Vartionjohtajan tehtävässä oppii toimimaan ryhmän vastuullisena johtajana hyvinkin erilaisissa tilanteissa. Oppii myös kouluttamaan erilaisia asioita vartiolaisilleen. Vartion toiminnan suunnittelu ja toteuttaminen, vaikkakin yhdessä oman vartion kanssa, antavat vartionjohtajalle paitsi kokemusta myös itseluottamusta myöhemmin vähän vanhempana ottaa vastuuta erilaisista asioista.

Sinä, tuleva vartionjohtaja, olet vartiosi tärkein jäsen vaikka muut eivät sitä aina huomaisikaan. Annan sinulle muutamaa hyvän neuvon, joilla pärjät vartionjohtajana melko pitkälle.

-HANKI ITSELLESI MAHDOLLISIMMAN HYVÄ KOULUTUS ELI VJ-PERUSKURSSI JA JATKOKURSSI, KÄY ERILAISILLA VJ-VIHJEPÄIVILLÄ.

-KÄY AHKERASTI VARTIOJOHTAJANEUVOSTON KOKOUKSISSA. SIELTÄ SAAT USEIN MUKAASI HYVIÄ VINKKEJÄ VARTIOSI KOKOUKSIIN.

-KERÄÄ VARTIOSI KASAAN JA LÄHDE RETKELLE. NAUTTIKAA ELÄMÄSTÄ LUONNOSSA!

-TUULETTAKAA PÖLYT AIVOISTA! TUTUSTUKAA ROHKEASTI ERILAIISIIN IHMISIIN JA UUSIIN ASIOIHIN!

-LEIRIT TUOVAT USEIN PARHAIMMAT PARTIOKOKEMUKSET.

-VARTIONJOHTAJANA EI KANNATA JÄÄDÄ MIETTIMÄÄN MITÄ EI USKALLA TAI OSAA TEHDÄ. AINA LÖYTYY AUTTAJIA, JOTKA OSAAVAT NEUVOA JA OPETTAA.

Kun itse olin vartionjohtaja, se aika on takana muistoissa, niin teimme retkiä, yritimme keksiä erilaista tekemistä. Aina emme onnistuneet niin hyvin eikä vartiomme ollut mikään maailman paras, mutta tuo aika vartionjohtajana oli parasta partiointia, sai mennä ja tehdä. Terveisiä kaikille entisille vartiolaisilleni.

Partioterveisin Päivi

Ps: vartionjohtajalle kumostuu oma lehtensä. muuten johtajien kanssa voi tietää ikimuistoisia hetkiä luopimassa. on ylipää olla vartionjohtaja!

Stävyyttä yli rajojen: oulunsalolaisia, raahelaisia ja skotlantilaisia partiolaisia Tervas-leirillä man savun leiriportin juurella.

Iloinen partiolaisjoukko leiriytyi keskiviikkona Siikajoen Mateenpystön virkistysalueelle. Telttakylä nousi alueelle vauhdilla. Leiripaivien aikana kunnostetaan ja koristellaan telttakunnittain leirialuetta viihtyisäksi

Menneitä lehtiä muistellen:

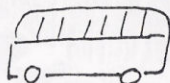
SOAPISTA VIELÄ KERRAN:

KIIKOKSET:

: LLE x 2

, IVILLE,

: LLE

MARTINMÄEN

KORHOJEN

: LLE

: LLE JA AAMUJUMPAALLE,

: LLE x 5

: LLE x 5

HUMMEREILLE, JAGUAAREILLE,

VAAHTOPÄILLE, ORVIHÖLÖILLE, KIILPAREILLE, LEIJONILLE
POK-RA-TA-PUMILLE, PAUKUN PO... EIKU KAUHUKOPLALLE

GIEVILLE, SUOPÄRHÖKKEILLE, M-LILLE,

LIPPUKUNNAN JOHTAJALLE, VIRPILLE,

MUKSILLE & SAUVOILLE ...

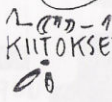
TE TEITTE LEIRISTÄNI TODELLISEN SAIPPUA -
DOOPERAN !

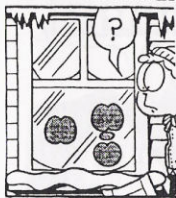
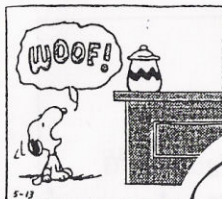
Varemmalla

Ulf

P.S. PAUKULLE ERGONOMISET KIIKOKSET, TEIT
MIEHEN TYÖN !

ARPKALASIT

• JUOVAAN SILMÄSI

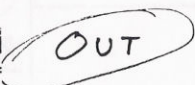
LEHMÄ

• HULLUN LEHMÄN LIHA

• JOKAISessa MEISTÄ ASUU
PIENI LEHMÄ

PARAATTI:

• ILVESPÄIVÄT TAMPEREELLA
NÄÄS

LAKKIAISPULLAT

• HELLUNTAI HEILAA ETSIMÄSSÄ

JOAP

• MENIN, NÄIN, KOIN

HIHTOVAELLUS

• KARKAUSPÄIVÄ ON VAIN
JOKA 4. VUOSI

uksien tunnit

MITÄ JOSKÄ ON MITÄ SUOSIOI BAKTERIKALASITTAAN JOS KUKAAN EI OIKO PIVÄ SÄÄÄ NÄHÄ MITÄ P

Sekalaisia Tiedotuksia

Vuoden 1995 parhaan kansikuvan tittelin voitti
* Reimari 3/95

Ps. äänestäjiä olisi toki saanut olla
enemmänkin

Reimari

TIEDOSSAOLEVIA HUIPPU~ tapahtumia.

© Ilvespäivät Tampereella 18-19.5.96

© SIKAVIRMA ~ kesäleiri 14-17.6.96

© LOISTO 18-26.7.96

Nestle

BOIKOTTI!

Nestle-yhtiö tehomarkkinoi
äidinmaidonkorviketta kehityksessa.

Äidit luopuvat rintaruokinnasta ja usein korvike
sekoitetaan likaiseen veteen. Tästä johtuen
4000 vauvaa kuolee joka päivä.

Vastoin lupauksiaan ja kansainvälisiä sopimuksia:
Nestle ei ole luopunut tuhoisasta toiminnastaan.

Älä osta näitä:

FINDUS, MAGGI, L'OREAL, NESCAFE, NESQUICK
KIT KAT, LION, TOFFO, AFTER EIGHT, MILKY BAR
PERRIER, NOUVELLE, JACKY, SMARTIES

ARMON PULLA

Pakkipopparit

Eli: herätämauden kovin hitti, josta tullaan tuotekehittä-
mään uusia hittejä tänään suunnitellun markkinatutkimuksen,
pankaa rinnaksi eläinlääkärin

a) kaverit öljän (selvittääkää: RUOKAÖLJY)

b) vanha hannon patti

c) suolaförppö (vih. terveyslaitokset selvittää imartin)

d) puhtaitten maissimurua

Ja sitten: Luvata pannaan pohjaveetollinen ruokailu,
ja muutama sitä haminan päällä (huomioon
näy) reilu tovi. Kaada öljyn seuraksi toinen
pohjaveetollinen maissinjyviä, ja estä
suora näköyhteys pannaan kanssa. Odotä
kun patti sänö ponsimonta herää, heit-
tele sitä hieman. Kun pons-äänät vaimenevat,
pakkipopparit ovat suoraanla kätevä valmista
kun pannaan...

WARNING! Ahneet johtavat näppinsä.

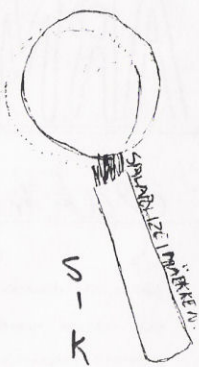
WIKI: ÄLÄ KOKKE KIRJASTINKUOLVOSSA ELIET
HALUA TEESE LITÄSI RUOKUA KOKKESTA
UASTA SUEA!

PÄÄTÄ
PÄÄTÄ

Kilppareitten YO RETKI

23.-25.2.88

LÄNNENRANNAN ~~HO~~ SAUNASSA

S-I-K-I
ÖLÄTYT

AARGHT!

JENNA &
LIISA SÄÄ
KUUNNELTIIN
KESKELLÄ YÖTÄ

AINA
meidän pappi
tyrkytti vihreitä
kuulia!

Ummajumppaa
PAPA jumppaa

(Hampipylly)

HASEEKO
MUN
VARPAAT?

JALKAT
UU

TEHTÄVÄ
TUNNISTA

NAKUNPAINKA

IIIDA MITAS KELLALLA
AIKAA, KAIVAKO PESI
HAMPAHIA.

TO: 474-01
ENNEN JA
LIISA

(ISILIN 007734 HILJA VUOLU)
ISILIN 7001 NO 07734
NUK KUKAA!

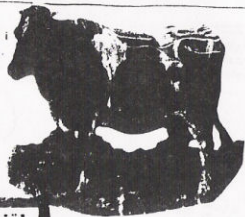
PALAAITO
PIERU?

RAIKASU:
LÄNNEN
RANNAN

KIPEILYSEMINÄ
JA HAUSKAA OLI!

Sanoiko joku sinulle, että olet

Lehmä

Malta mielesi. Nehän ovat tosi mukavia tyypejä!

lehmät :

Kunhan lehmä pääsee vauhtiin, jatkaa hän sirkeästi, nupumatta ja tekee työnsä tunnollisesti loppuun saakka. Asiat vain pitää marehtia perinpohjaisesti eikä edetä holttyyllen.

Ystävänä lehmä on luotettava ja uskollinen. Loukattuun hän on hyvämuistinen.

• Lehmä unessa viittaa siihen, että kaipaat lämpöä, kärsivällisyyttä ja hyvyttä.

- Ne ovat uteliaita ja valppaita. Niillä on pyrkimys selvitä hengissä, jos ruoka ei riitä, ne tulevat aidan läpi, ne vaikka lentävät. Hassua että ne edes pysyvät aitauksessa.

Lehmä on ihminen
Lehmä ei perustele mitään ihmisen etuisia perustavuuksia.

• Vuoden tärkein lause:
"Meissä kaikissa asuu pieni lehmä."

tos lehmä?

DO YOU SPEAK ENGLISH?

Kaksi riiteli lehmästä, mutta lehmä kuuluiikin tuomarille.
Anni Alatalen sanomalehti

Lehmä ei hötkyile

Lepo, lepo lehmäni!
Jopa löysin härkäni.

Kanteletar

Lehman lento
Vanha lehmä tuli
villiksi pelloilla,
tanssi lehmanpoikkaa
ja kikkatti kelloilla.
Se pomppasi ilmaan
pilvien yli
ja kaukaisiin tahtiin
sen lentävän nähtiin
kukkia täyteen syli.
*Kierä Känkä - Tuusulan
pöytäkirja (WSOY)*

Made by: kunnan lehmityttö

JOSS KOIRALLA ON
KUNNUS PUUTTA NIIN
SITÄ HAUKUTAAN

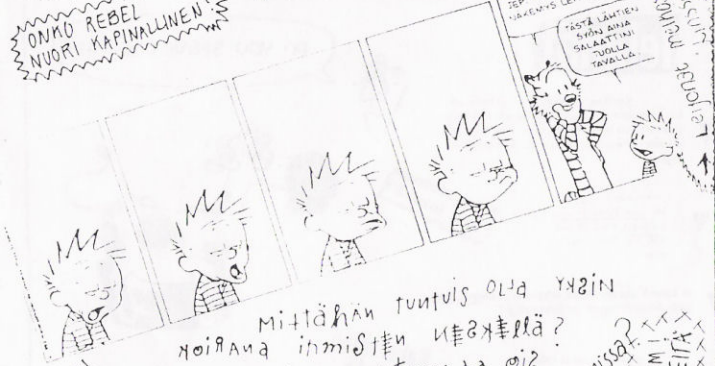
JUOKSUTUS
KOVIA PALKAN
VETÄJÄ
SOA.P.L.L.A

ONKO REBEL
NUORI KAPINALLINEN

Past...

KUN LUNSSI? KUKA EI?

ONKO MAIKUJLA JUSIKKA
HUKASSA VAI JOUKUN
SOPASSA KENTIESSÄ ??

Mittäähän tuntuisi olla ystävien
koirana ihmisten keskellä?
- mutta vielä rakkempaa ois
olla aiuvut ihmisten
koiralauman
keskellä!

AMIC NUKERO
© Sovunsi o. Jaija
Rakkautta onnelli-
sista rakkaudesta

MILKAVIN
ON
LIITTUNUT
BLONDIFERHOON...

EMPPU JA KÄÄKKÄ
ETSIVÄT EPÄTOIVOISESTI...
I... KYLLÄ SE SIITÄ...

Onkohan Gifit yksiosana verkkublastoissa?
~mientehtyinä vain passiviset
Amurikaudesta kuulla
sitten pojat näkevät
sanoja unikuoroa
222

ONNEA BÄÄSSE & 50 KM
- GIFIT OVAT YLPEITÄ

megababe
= todella hyvänä
koinen nainen
KUN LEMHÄT

lepakko
pyyttöni
= nuorison kavita-
ma ilmaus rumasta
olaisesta

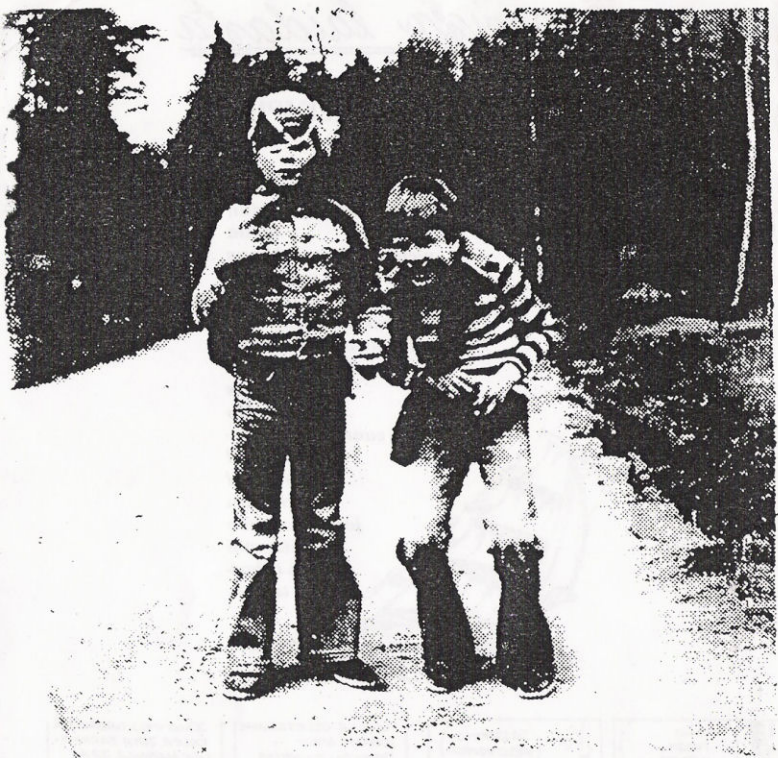
sanoja

Ö-aapisen laidasta

ELÄMÄN KAUNEIMPIA LAHJOJA

.. aamunkoitto
.. äänetön kirkko ennen palvelun
alkua
.. pienen lapsen rakkaus
.. ystäväysten välinen ymmärrys
.. vuoret, erämaa, meri
.. kaksi ikääntynyttä
rakastavaista kulkemassa
alas elämän mäkeä
.. ensirakkaus
.. elämisen ilo
.. vaarasta pelastu-
misen hetki
.. tuokio juuri
ennen kuin
joku on varma
siitä, että
häntä rakas-
tetaan.

Yrde ssä